

börn hafa aldrei gott af að gera það, sem þeim sjálfum sýnist, og vera óhlýðin foreldrum sínum. Þau hafa gott af að vera þeim hlýðin. Guð hefur sagt það.

Mörg börn eru svo sólgín í að vera úti á kvöldin, úti í myrkrinu og ólmast í sollinum. Ef þeim er bannað það, verða þau vond, fara að skæla, eða setjast út í horn með fýlu. Ósköp er það ljótt!

Börn eiga ekki að vera úti á kvöldin, þegar dimt er orðið. Þá eiga þau að fara inn og vera inni. Þau eiga að elska ljósið og vilja vera í ljósinu.

Þið hafið tekið eftir flugunum á kvöldin. Þær sækja inn að ljósinu úr myrkrinu. Vilja hreint ekki vera í myrkrinu, heldur þar sem ljósið er.

Þið ættuð að læra það af flugunum, að sækja úr myrkrinu inn í ljósið á kvöldin. Ekki hafa gaman af að vera úti í myrkrinu, heldur hafa gaman af að vera þar sem bjart er.

Myrkrið hefur ill áhrif á ykkur. Það kemur ykkur til þess að gera margt ljótt. Alt hið ljóta og illa er helst á ferðinni í myrkrinu. Þá eru vondu englarnir einkum á ferðinni með freistingarnar sínar, til þess að gera ykkur vond. Verið þess vegna ekki úti, börn, í myrkrinu á kvöldin. Verið inni í ljósinu. Leikið ykkur þar sem bjart er, og lærið það sem gott og fallett er á kvöldin.

Margir unglingar eru líka oft að flækjast úti á kvöldin, til þess að eyða kvöldunum sínum. Gera hvorki sjálfum sér né öðrum nokkurt gagn, heldur ógagnið tómt. Þeir fara sér til skemtunar inn á staði, sem ekki eru æfinlega hollir fyrir þá, og lenda í óhollum félagskap, sem spillir þeim á ýmsan hátt. Spillingin lædist að þeim í gervi skemtunarinnar og nær í þá. Og aldrei eru áhrif spillingarinnar jafn-hættuleg fyrir unglinga eins og þá, þegar hún kemur til þeirra í búningi saklausrar skemtunar. Brúkar skemtun, sem í sjálfu sér er saklaus, til þess að veiða þá með. Og mest á kvöldin leitast spillingin við að ná í unglingana. Og fyrst kemur hún æfinlega dularklædd, kemur til þess að skemta unga fólkinu á kvöldin. Kemur svo leikandi og létt og svo töfrandi skemtíleg, eins og huldusveinn eða huldumey, eins og sagt er frá í huldufólks-æfintýrunum að huldufólkið hafi gert, þegar það vildi ná í fallegan pilt eða fallega stúlku.

„En margt býr í þokunni,

þig mun kannske iðra.“*)

Líka eru til staðir í sjálfu sér góðir, sem ungt fólk fer inn á

*) Sbr. kvæðið 129 í nýju „Söngvunum“.